

LBRIS

We know
books

Cuvioasa Pelaghia Ivanovna

cea nebună pentru Hristos

*Traducere din limba rusă:
Cristea Florentina*

Carte tipărită cu binecuvântarea
Prea Sfințitului Părinte GALACTION,
Episcopul Alexandriei și Teleormanului

EDITURA EGUMENIȚĂ
Editura Cartea Ortodoxă
2011

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Cuvioasa Pelaghia Ivanovna cea nebună pentru Hristos ; trad.:

Florentina Cristea. - Galați : Egumenița ; Alexandria : Cartea

Ortodoxă, 2011

ISBN 978-606-550-061-7

ISBN 978-606-529-163-8

I. Cristea, Florentina (trad.)

235.3 Pelaghia Ivanovna

929 Pelaghia Ivanovna

Cuprins

Prolog	5
I. Anii copilăriei și ai tinereții Pelaghiei Ivanovna	11
<i>Nebunia pentru Hristos</i>	11
<i>Nașterea cuvioasei Pelaghia</i>	12
<i>Anii copilăriei</i>	12
<i>Pelaghia povestește despre nunta sa</i>	12
<i>Călătoria la Sfântul Serafim</i>	15
<i>Începutul noii vieți</i>	16
<i>Piedici din partea familiei</i>	18
<i>Schimbarea trecătoare a purtării Pelaghiei</i>	20
<i>Noi chinuri</i>	21
<i>Supărări venite din partea familiei</i>	22
<i>Călătoria la Voronej și întâlnirea cu fericitul Antonie</i>	23
<i>A doua vizită la părintele Serafim</i>	24
<i>Alegerea mănăstirii</i>	26
<i>Începuturile vieții monahale</i>	28
II. La mănăstirea Diveevo	33
<i>La Diveevo</i>	33
<i>Viața ei împreună cu Iuliana Grigorievna</i>	34
<i>Nevoințe pentru omorârea trupului</i>	38
<i>Harisma înainte-vederii</i>	42
<i>Lepădarea de cele lumești</i>	45
<i>Rudele Pelaghiei o părăsesc de tot</i>	46
<i>Noi nevoințe pentru umilirea trupului</i>	49
<i>Primejdia alungării din mănăstire</i>	52
<i>Răonă pentru adevăr</i>	54
<i>Iubirea Pelaghiei pentru flori</i>	63

<i>Pricegheri peste noapte</i>	64
<i>Harisma lacrimilor</i>	66
<i>Ascultarea Pelaghiei</i>	67
<i>Răbdare și smerenie</i>	69
<i>Lepădarea de cele lumesti</i>	70
<i>Nepărtinirea</i>	72
<i>Grijă pentru mănăstire</i>	76
<i>Profeții</i>	77
<i>Comuniune între nebunii pentru Hristos</i>	78
<i>Statornicia Pelaghiei</i>	82
<i>Participarea la Sfintele Taine</i>	83
<i>Vizite tainice</i>	86
<i>Ultima discuție cu stareța</i>	88
<i>Boala aducătoare de moarte</i>	90
<i>Pregătirea pentru înmormântare</i>	95
III. Povestirea lui Mihail Petrovici Petrov	101
IV. Alte mărturii	109
<i>Correspondența adunată de Mihail Petrovici Petrov despre roaba lui Dumnezeu Pelaghia Ivanovna</i>	109
<i>Alte întâmplări</i>	125
V. Plecarea unui suflet cuvios	129
<i>Înmormântarea</i>	129
<i>După înmormântare</i>	132
<i>Legătura duhovnicească cu Sfântul Serafim</i>	134
<i>Chilia fericitei Pelaghia Ivanovna</i>	136
<i>Cuvinte de final</i>	137

Prolog

Pe bolta Bisericii există multe stele care strălucesc și luminează până departe. Însă „stea de stea se deosebește în strălucire” (I Corinteni 15, 41), spune apostolul Pavel. Una din aceste stele minunate ale ultimelor vremuri este cuvioasa Pelaghia Ivanovna, cea nebună pentru Hristos, care a adormit întru Domnul în urmă cu aproximativ un secol, la mănăstirea Diveevo. Viața și nevoițele sale sunt descrise de maica Ana Gherasimovna, care o îngrijea, precum și de alte persoane care au cunoscut-o.

Ana Gherasimovna povestește într-un stil fermecător, așa cum știu să povestească doar sufletele simple și evlavioase. Ea vorbește despre nevoițele și cuvintele „micuței sale porumbițe”, după cum o numea cu sensibilitate pe Pelaghia, într-un mod spontan și jovial, cum le place sătenilor să vorbească. De aceea lectura acestei cărți este plăcută și cititorul va fi captivat până la ultima pagină.

Nebunii pentru Hristos sunt de obicei oameni inteligenți și evlavioși. Ei urmează de bunăvoie și pe deplin conștienți calea nebuniei, se lasă batjocoriți și se dau drept nebuni, pentru a-și ascunde virtuțile și a se păzi de mândrie. În ceea ce-o privește pe Pelaghia Ivanovna, probabil că avem cazul unei persoane cu o ușoară întârziere mentală, provocată de o oarecare

boală ce s-a ivit înainte de a începe nevoința nebuniei pentru Hristos. Mama ei spune: „Ceva i s-a întâmplat Pelaghiei când era mic copil. Fata s-a îmbolnăvit și a rămas multe zile la pat. Apoi s-a ridicat oarecum schimbată, nu se mai purta ca înainte. Dacă până atunci era o fată inteligentă, după aceea a început să se comporte cam prostește”.

Dacă acest lucru se adevărește, adică dacă Pelaghia a început „să se comporte cam prostește” înainte de a-l întâlni pe Sfântul Serafim de Sarov, și asta a fost urmarea vreunei boli din copilărie (nu e exclus ca atunci când a fost bolnavă să fi avut vreo vedere și de acolo să-și fi schimbat comportamentul), atunci acest fapt întărește ideea că, dacă cineva este evlavios și năzuiește spre sfințenie, nimic nu-l poate împiedica, chiar atunci când echilibrul său mental îi este zdruncinat. De aceea toți clericii, precum și creștinii, trebuie în aceste cazuri să încurajeze și să călăuzească asemenea persoane spre viața duhovnicească. Dacă Pelaghia Ivanovna a fost influențată cu adevărat de boala din copilărie și de purtarea urâtă a celor din familia sa și se comporta în felul acesta înainte de a deveni „nebună”, cum a împiedicat-o acest comportament al ei să devină o mare ascetă și vas ales al harismelor lui Dumnezeu? Nu numai că n-a împiedicat-o, dar poate a și ajutat-o să urmeze calea nebuniei pentru Hristos.

Dacă cineva nu este familiarizat cu viețile sfinților nebuni pentru Hristos, se poate tulbura, poate chiar va fi șocat de unele scene din viața ei. În viața Pelaghiei Ivanovna poate va surprinde purtarea ei față de pisici sau faptul că l-a palmuit pe un

episcop. Amândouă au fost împrejurări extreme, însă cine poate judeca? Ana Gherasimovna spune: „Vezi, pentru aceste suflete nu există lege și rânduială”. Mai bine spus, ele însele sunt legea. Apostolul Pavel spune că omul duhovnicesc „toate le judecă, pe el însă nu-l judecă nimeni” (I Corinteni 2, 15). În alt loc Ana Gherasimovna observă: „Cine poate să înțeleagă și să priceapă aceste suflete binecuvântate?”

Acești Sfinți nebuni pentru Hristos provoacă batjocura și bătaia de joc a unora, pe alții îi întărită iar pe alții îi smintesc prin cuvintele și faptele lor. Însă pentru noi, creștinii, ei sunt izvor de bucurie și mângâiere. Prin „nebunia” lor ne învață și ne zidesc.

Pelaghia Ivanovna a fost o nebună pentru Hristos autentică. Astăzi este o stea strălucitoare pe cerul Bisericii. Fie ca noi, cei ce trăim în această lume îmbătrânită de păcat, să învățăm s-o iubim pe această cuvioasă așa cum o iubesc credincioșii ruși. Potrivit marturiei Sfântului Serafim de Sarov, „multe suflete s-au salvat prin mijlocirea Sfintei Pelaghia”. Trupul sfintei, neputrezit și răspândind bună mireasmă, a fost descoperit în anul 2004. Astfel, în ziua de 31 iulie 2004, cuvioasa Pelaghia a fost cinstita ca sfântă locală, în dioceza Nizhny Novgorod, iar în luna octombrie, Sinodul Arhiepiscopal a hotărât canonizarea acesteia în Biserică.

Cu această ocazie, Biserica Ortodoxă Rusă a canonizat-o pe Sfânta Pelaghie, așezând ca dată de prăznuire ziua de 30 ianuarie / 12 februarie. Moaștele Sfintei Pelaghia se păstrează astăzi în Mănăstirea Sfântul Serafim, din Diveevo.

Tropar, *glasul al 5-lea*

Înnotând pe marea mult-învăluită, cea
a vieții tale pământești, întru liniștea
sufletească, Cinstită, și făcându-te lumii
priveliște, luat-ai har îmbelșugat, Pelaghia,
batjocoriri felurite a lua asupra ta, ca pe
o dumnezeiască rouă de sus, fierbinte
pentru lume solitoare.

Condac, *glasul al 4-lea*

Căile nebuniei celei în Hristos urmându-le
cu credință, Pelaghia, vas cinstit al
smereniei te-ai arătat; pentru aceasta cu
Mirele tău dorit te-ai învrednicit în Eden a
te veseli, odraslă dumnezeiască a Rusiei,
Căruia te și rogi a se da sfânta smerenie
celor ce strălucit pe tine te laudă.

I. Anii copilăriei și tinereții Pelaghiei Ivanovna

Nebunia pentru Hristos

Nebunia pentru Hristos este o nevoiță ascetică rară și grea, prin care sfinții ținesc spre creste duhovnicești. Doar puțini aleși, puternici atât trupește, cât și sufletește, dobândesc această chemare de la Dumnezeu. Acești aleși părăsesc din iubire de Hristos, de bunăvoie, nu numai confortul și bunătățile acestei vieți, dar și condițiile și cerințele sociale, le părăsesc chiar și pe cele mai apropiate rude ale lor. Se leapădă chiar și de chipul lor omenesc. Și nu se opresc aici. Prin vorbele și faptele lor își iau asupra lor batjocoriri, insulte, blesteme și chinuri aspre. Și pe toate acestea le suportă cu răbdare neistovită, cu blândețe uimitoare și bucurie negrăită.

Totodată își ridică neîncetat ochii sufletului și ai inimii lor la Dumnezeu cu rugăciune fierbinte, în timp ce prin cuvintele și faptele lor luminează ca niște fulgere și îi vădese pe cei care sunt păcătoși, dar nedrepti, pe cei care au uitat dreptatea lui Dumnezeu. Iar uneori îi mângâie și îi odihnesc pe oamenii evlavioși și cu frică de Dumnezeu, ca soarele primăverii. Par a fi lipsiți de rațiunea omenească,

însă văd secretele din inimile oamenilor, proorocesc cele viitoare, tămăduiesc bolile trupești doar cu rugăciunea sau cu atingerea mâinilor lor, îl eliberează pe om prin învățătura lor de orice tulburare duhovnicească.

În ceata acestor aleși ai lui Dumnezeu se află și Pelaghia Ivanovna Serebrenicova, cea ne bună pentru Hristos, care a trăit la mănăstirea Diveevo din gubernia Nizgorod, regiunea Arzama.

Nașterea cuvioasei Pelaghia

Pelaghia Ivanovna s-a născut în luna octombrie 1809 la Arzama. Părinții ei au fost Ivan Ivanovici Surin și Paraschiva Ivanovna Bebeseva. Tatăl ei era înstărit, avea o afacere proprie (era proprietar de tăbăcărie) și era om inteligent, nobil și evlavios. A avut doi fii, Andrei și Ioan, și o fiică, Pelaghia. A fost pronia lui Dumnezeu, se pare, să moară devreme și să-și lase cei trei copii orfani împreună cu mama lor. Paraschiva Ivanovna s-a recăsătorit curând cu negustorul Alexei Nikitici Korolev, care era de asemenea vădov și avea șase copii de la prima soție.

Anii copilăriei (așa cum povestește mama ei)

Alexei Nikitici Korolev era om aspru și sever, iar copiii de la prima lui soție nu-i iubeau pe copiii Paraschivei Ivanovna. Astfel, viața lor de familie nu era deloc liniștită și plăcută, mai ales pentru micuța Pelaghia. Așadar, nu surprinde faptul că

foarte devreme fata simțea dorința de a se depărta de o astfel de casă, de a rupe legăturile cu familia ei și de a face totul altfel decât făceau ceilalți. Și se pare că această dorință a ei a fost identică cu planul pe care-l avea pentru ea înțeleapta pronie a lui Dumnezeu. Dumnezeu a chemat-o la nevoițe grele și neobișnuite de foarte devreme. Mama ei povestește: „Ceva i s-a întâmplat Pelaghiei la o vârstă fragedă. Fata s-a îmbolnăvit, a rămas multe zile ținută la pat. Când s-a ridicat, nu mai semăna deloc cu cea de dinainte. Pe când înainte era un copil foarte inteligent, a început să arate semne de prostie. Ieșea în grădină, își ridica fusta și se învârtea bătând din picior, ca și când ar fi dansat. Încercam s-o facem să se oprească. O certam, o băteam, dar degeaba. Astfel, am lăsat-o în pace”.

Din povestirea mamei sale se vede clar că Pelaghia Ivanovna a arătat multă răbdare și voință statornică încă din perioada copilăriei.

Pelaghia povestește despre nunta sa

Era limpede că Domnul o chema pe aleasa Lui la o viață neobișnuită, pustnică. Pelaghia simțea asta. Însă mama ei nu voia deloc să se întâmple așa.

Pelaghia s-a mărit. A devenit o fată înaltă, zveltă, puternică și frumoasă. Mama ei spera că frumusețea sa naturală va atrage mulți pețitori, care nu vor băga de seamă ciudățeniile sale. Însă Pelaghia nu voia să se căsătorească nicidecum. Un glas tainic șoptea înăuntrul ei și o chema pe calea strâmtă.